

imenovanci svoje ljube ženke in drage otročiče s seboj. Zadnji gost je morda bil g. Peiška, urar, in ta mislimo radi tega, ako bi se kateremu teh imenitnih pragermanov ura ustavila, jih lahko takoj popravi. Z otroki in z ženami je bilo vseh 40, mož pa sodimo le 12. Mogoče, ako je še po noči prifrčal kak netopir. To vam je sv. Lenartska inteligencija. Godbo so imeli domačo, akoravno so jo bili pred nekaterimi leti v „Marburgerci“ hudo izdelali radi tega, ker je igrala pri slovenskem shodu. Kaj pa je z onimi piščeti, katere so za šulvereinske potrebe umorili, pa jih je njim ostalo? Živio Slovenci in družba sv. Cirila in Metoda!

**Od sv. Jurija ob Taboru.** (Bralno društvo.) Naše novo bralno društvo je imelo v nedeljo, dne 24. avgusta svoj prvi občni zbor, kateri se je vsestransko dobro obnesel. K društvu je pristopilo že zdaj petinštirideset članov, mnogo še jih je pa svoj pristop zagotovilo. V odbor so voljeni sledeči gospodje: V. Korun, profesorski kandidat, za predsednika; B. Brišnik, krčmar, za podpredsednika; J. Winter, župan, za blagajnika; L. Apat, zastopnik banke Slavije, za tajnika; F. Rak in M. Kobale, kmečka sinova, za odbornika. Pregledovalci računov so: g. F. Šorn, nadučitelj; gosp. Martin Ropas, izdelovatelj glasovirjev; gđ. P. Jug, poštna upraviteljica. Društvo si je naročilo najboljše slovenske liste in „Südst. Post“, dočim se mu po članovih darujejo štiri slovenski, trije nemški in dva srbska lista. Društveni knjižnici se je vložil temelj z mnogimi darovanimi knjigami. Bralna soba je v hiši g. podpredsednika B. Brišnika.

**Iz Celja.** (Südmark in Sokol.) Razložek med tema društvoma je gotovo velik. Südmark je tuje velikonemško društvo, katero zaradi grdega njegovega namena vsak zmeren in pošten Nемеc zaničevati mora; Sokolsko društvo pa je domače, zrastle na naših tleh in skrbi samo za krepko in probujeno slovensko mladino. — Südmark ima 7. in 8. septembra shod Velikonemcev, Sokol pa svojo vsnovalno slavnost. Da Slovenci pokažemo, da Südmarkerji nimajo na južnem Štajerskem ničesar opraviti in da jih mi zaničujemo, kakor zaslužijo, domače društvo pa ljubimo in spoštujemo, svetovali smo zadnjič, naj kresovi posvetijo Südmarkerjem pravo pot. Slovenski posestniki bodo to tudi gotovo naredili, nikakor pa ne z „ajdovico“ kurili, kakor se je nekje svetovalo. Komu da slavnost velja, če Velikonemcem ali Slovincem, bode se 7. septembra lahko spoznalo.

**Iz Ljutomerskih goric.** Letos je minolo baš sto let, kar je naš zgodovinar L. 1844 umrl župnik pri Mali nedelji, Anton Krempelj ugledal beli dan. Mnogo se je že o tem ugibalo, kako bi se temu za domovino zaslužnemu možu postavil dostojen spomenik. L. 1867. nabralo se

je v to bilo že okoli 280 fl. Podobar Fr. T. v Mariboru je od te svote prejel 250 fl., sklesal lepo mramorno podobo Klijo, a vsled neugodnih razmer preminil je ta umetnik in tudi podoba ž njim. Kakor mi je nek rodoljub iz Radoslavec pripovedal, našla se je ta podoba, toda pohabljena, a poganške podobe na krščanskem pokopališču itak staviti ne sodi. Ne bi-li se kakim drugim načinom še tega leta postavil Kremplju na pokopališču trajni spomenik; rodoljubi, ali boste dali, da prah kosti slavnega pokopnika veter razpiše? F. B.

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** V tem času se že izvršijo brž vse volitve v dež. zbor, kjer še je treba, samo v nižji Avstriji še bodo le v drugi polovici tega meseca. — Nemški liberalci se jezé čez silo, ker je v Lincu, glavnem mestu gorenje Avstrije, dobil dr. Beurle pri ožji volitvi za dež. poslanca večino za se. Doslej je bilo to mesto skorej popolnem v rokah liberalcev, ki se bratijo z judi, dr. Beurle pa jih ne mara. To pa je seveda velika nesreča! — Baron Kübeck ces. namestnik v Gradcu in grof Wurmbbrand dež. glavar štajarski sta dobila častno meščanstvo v Hartbergu. — Štajarski dež. zbor se snide že brž prve dni druge polovice tega meseca in je čudno, da še o novem namestniku dež. glavarja ni duha ne sluha. Ni pa dvoma, da bode grof Wurmbbrand dež. glavar tudi za prihodnjo dobo dež. zbora. — Za koroske Slovence še ne napoči tako brž den rešitve, kajti vsi uradi, deželni in državni, so na strani nemških liberalcev in kakor se vidi, nima ministerstvo še volje, da spremeni v njih kaj na ljubo slov. ljudstvu. — V Beljaku praznuje v nedeljo in ponedeljek tamošnje gasilno društvo svojo 25letnico in delajo se velike priprave za to, da bode vse, kar leze in gro z liberalci, veselo. Razume se, da bode o njej vse nemško in da za Slovence tam ni prostora. — Po Kranjskem pričeli so nemškutarji znova sem ter tje svoje rogoviljenje, izlasti po Gorenjskem, kjer je nekaj tovaren in pa v njih se ve, da tujih uradnikov, vzdiguje žulverein svojo glavo pa tudi südmark že ima ondi svojo podružnico. — Železnica iz Ljubljane v Kamnik še ne bode do oktobra gotova, ampak še le kje sredi novembra meseca. — V Tolminkem okraji na Primorji so na novo izvolili dr. Gregorčiča v dež. zbor, nasprotnikov ni bilo pri volitvi nobenih. — V Trstu se je uni dan zopet nastavila petarda in je težko ranila nekega otroka. V odboru mestnega zastopa so njegovim starišem podarili 100 gid. vrhu tega pa še izrekli svojo nevoljo nad petardisti. Vse prav, toda ali si jih niso možje v mestnem zastopu samem izredili? — Pri novih

volitvah na dež. zbor v Istri so izvoljeni vsi trije narodni kandidatje. — V Spljetu, v Dalmaciji, so imeli te dni imenitnega gosta, nemško cesarico udovo Friderik. — Za 40letnico škofa Strossmayerja se delajo v Djakovu in po Hrvaškem velike priprave. Če jih le madjarska vlada ne bode dela pod klop — s svojo prepovedjo! — Na Ogerskem si pridobiva vlada grofa Szaparyja čedalje več moči v srei prebivalcev in to menda na veliko jezo Tisza, ki še misli, da brez njega Ogerska ne shaja.

**Vunanje države.** One dni je priplula velika ladija naše avstrijske države do Rima in njeni častniki so brž prosili, naj bi jih sv. oče Leon XIII. vsprejeli. To so sv. oče tudi kaj prijazno storili. Italijanski vladi pa ta prošnja častnikov brž ni bila po volji. — Po Italiji je vse polno društev, ki so zoper nas, zoper Avstrijo. V novem času pa so tako rogovilili v njih, da jih je celo Crispi, ki nam nič ni prijazen, razpustil. Vsled tega pa je veliko kriča v teh društvih zoper njega, toda zna se, da vrana vrani ne izkljuje oči. — Na Francoskem dela vlada, ki je v rokah samih framasonov, še vedno na vse kripilje, naj iztrga šole iz rok katol. duhovščine. Boji se po pravici, da ji gre s časom za glavo, če ne vzame katol. duhovščini po polnem moči do srca mladine. To je sicer huda doba za katol. cerkev, ali tem lepša ji napoči, kedar se ljudstvo prepriča, da brez nje ni blagostanja. — Na Angleškem, posebno pa še na Irskem jim je bolezen vničila krompir in to je za uboge ljudi velika nesreča ter se je bati občne lakote, vsaj pri ubogih Ircih. — Nemški cesar Viljem se je vrnil iz Rusije in sedaj ves svet ugiba, kaj da je kje dosegel pri caru, ali nam se dosdeva, da nič posebnega. V naših časih se ne delajo tako — pri obedih — velike spremembe, ki zadevajo velike države. — Da nam Rusija ni prijazna, to vemo, ali tega so največ krivi naši Madjari in drugi velikaši, ki ne trpé Slovanov in zato ščujejo zoper Rusijo, po našem menjenju na našo nesrečo. — Zopet se pravi, da se izkliče Bolgarija k malu za neodvisno in da privoli v to sedaj tudi Turcija. Ni za to, da človek verjame. — Srbi so izpoznali, da je bolji bližnji sosed, kakor pa daljni strije, zato delajo sedaj na to, da se spravijo z Avstrijo, pustijo pa Rusijo bolj na strani. To je, mislimo, za nje tudi najbolj pametno. — Pri turski vladi se vidi, da nima veliko moči ter še navadnih roparjev ne more ugnati. Kar pri belem dnevu vderó v vasi ter odženejo premožne ljudi s seboj ter jih izpusté še le čez dolgo za drago odkupnino. — V Afriki, v Zanzibaru je sultan preklical svojo prepoved gledé na sužništvo, to pa zato, ker mu ni bilo drugače več obstati. Sedaj mora pa angleška vlada storiti svojo dolžnost ter zatreti trštvo s sužnji. — V južni

Ameriki se polega razburjenost med republikami ter je sedaj blizo, da pri vseh že mirno. — V severni Ameriki pa so bilo hude nevihte in tudi požari na večih krajih. V Chicagu je zgorelo veliko gledališče; v požaru je prišlo več ljudi ob življenje.

**Smešnica 36.** Mladič, malo ne še moker za ušesi, zapali si smelo cigareto v necem društvu ter kakor je v društvih navada, vpraša: „Gospóda, ali Vam težko stori moje kajenje?“ „Nam?“, odvrne stara gospa, „Ne, pa Tebi!“

## Razne stvari.

(Blagoslovljenje zvonov.) Premil. knezoškof se odpeljejo jutre v Celje ter blagoslovijo v soboto nove zvonove mestne župnijske cerkve. V nedeljo potem imajo slovesno sv. opravilo v župnijski cerkvi sv. Daniela in v ponedeljek, na dan male maše, v podružni cerkvi Marije Device.

(Premeščenje.) C. kr. namestnije svetovalec in okr. glavar v Mariboru, visokorodni Viktor baron Hein, pride k c. kr. namestniji v Gradci; za nekaj časa pa še opravlja posle okr. glavarja v Mariboru.

(Imenovanje.) Gospod Henrik Schreiner, profesor na c. kr. učiteljski v Bolsanu, pride za ravnatelja na c. kr. učiteljski v Mariboru.

(Slov. vsporednica.) Slov. stariše, ki pošljejo svojega sina na c. kr. gimnazijo v Mariboru, opomenimo, da se odpre letos že drugi letnik slov. vsporednice. Za novinca je pač velika dobrotá, če se poučuje v jeziku, ki ga dobro razume in zato veliko lažje shaja v šoli.

(Drž. poslanec) vlč. g. dr. Gregoréc ima dne 14. septembra volilni shod v prostoriyah J. Vaupotiča v Ljutomeru in kakor se nam javlja, misli sklicati potem shod še na gornjem Dravskem polji.

(O volilnem shodu) na Slatini se nam poroča, da je bilo na njem veliko volilcev, med njimi vsi župani iz okolice ter so hvaležno vzprejeli poročilo g. poslanca dr. Gregoréca. Izlasti je ugajalo volilcem poročilo o verski šoli, kmečkih zbornicah, izvrševanju člena XIX. osnovnih postav in združenju vseh slov. pokrajin v eno upravno skupino.

(Vabilo.) Bralno društvo pri sv. Juriju ob Ščavnici priredi v nedeljo 7. t. m. po večernicah v domači šoli „Besedo“ s poljudnim zgodovinskim govorom o kmečkih puntih leta 1515 in 1573, ter s predavanjem Aškrcve „Stare pravde“. Vmes peli bodo domači pevci razne slovenske pesmi. K obili udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Izlet.) Udje „bralnega društva“ v Jarrenini mislijo napraviti v nedeljo dne 14. sept. popoldne izlet k M. Muršecu, veleposestniku